

۱۰۰ سخن گرانبها از نامن الائمه (علیهم السلام)

۱. مؤمن ، مؤمن واقعی نیست ، مگر آن که سه خصلت در او باشد : سنتی از پروردگارش و سنتی از پیامبرش و سنتی از امامش . اما سنت پروردگارش ، پوشاندن راز خود است ، اما سنت پیغمبرش ، مدارا و نرم رفتاری با مردم است ، اما سنت امامش صبر کردن در زمان تنگدستی و پریشان حالی است

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۳۳۹)

۲. پنهان کننده کار نیک (پاداشش) برابر هفتاد حسنه است و آشکار کننده کار بد سرافکننده است ، و پنهان کننده کار بد آمرزیده است

(اصول کافی ، ج ۴ ، ص ۱۶۰)

۳. از اخلاق پیامبران ، نظافت و پاکیزگی است

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۴. امین به تو خیانت نکرده (و نمی کند) و لیکن (تو) خائن را امین تصور نمودی

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۵. برادر بزرگتر به منزله پدر است

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۶. دوست هر کس عقل او ، و دشمنش جهل اوست

(تحف العقول ، ص ۴۶۷)

۷. دوستی با مردم ، نیمی از عقل است

(تحف العقول ، ص ۴۶۷)

۸. به درستی که خداوند ، سر و صدا و تلف کردن مال و پر خواهشی را دوست ندارد

(تحف العقول ، ص ۴۶۷)

۹. عقل شخص مسلمان تمام نیست ، مگر این که ده خصلت را دارا باشد : از او امید خیر باشد ، از بدی او در امان باشند ، خیر اندک دیگری را بسیار شمارد ، خیر بسیار خود را اندک شمارد ، هر چه حاجت از او خواهند دلتنگ نشود ، در عمر خود از دانش طلبی خسته نشود ، فقر در راه خدایش از توانگری محبوبتر باشد ، خواری در راه خدایش از عزت با دشمنش محبوبتر باشد ، گمنامی را از پرنامی خواهانتر باشد . سپس فرمود : دهمی چیست و چیست دهمی ! به او گفته شد : چیست ؟ فرمود : احدی را ننگرد جز این که بگوید او از من بهتر و پرهیزگارتر است

(تحف العقول ، ص ۴۶۷)

۱۰. از امام رضا (ع) سؤال شد: سفله کیست؟ فرمود: آن که چیزی دارد که از (یاد) خدا بازش دارد
(تحف العقول، ص ۴۶۶)
۱۱. ایمان یک درجه بالاتر از اسلام است، و تقوا یک درجه بالاتر از ایمان است، و به فرزند آدم چیزی بالاتر از یقین داده نشده است
(تحف العقول، ص ۴۶۹)
۱۲. اطعام و میهمانی کردن برای ازدواج از سنت است
(تحف العقول، ص ۴۶۹)
۱۳. پیوند خویشاوندی را برقرار کنید گرچه با جرعه آبی باشد، و بهترین پیوند خویشاوندی، خودداری از آزار خویشاوندان است
(تحف العقول، ص ۴۶۹)
۱۴. حضرت رضا (ع) همیشه به اصحاب خود می‌فرمود: بر شما باد به اسلحه پیامبران، گفته شد: اسلحه پیامبران چیست؟ فرمود: دعا
(اصول کافی، ج ۴، ص ۲۱۴)
۱۵. از نشانه‌های دین فهمی، حلم و علم است، و خاموشی دری از درهای حکمت است. خاموشی و سکوت، دوستی آور و راهنمای هر کار خیری است
(تحف العقول، ص ۴۶۹)
۱۶. زمانی بر مردم خواهد آمد که در آن عافیت ده جزء است، که نه جزء آن درکناره‌گیری از مردم، و یک جزء آن در خاموشی است
(تحف العقول، ص ۴۷۰)
۱۷. از امام رضا (ع) از حقیقت توکل سؤال شد. فرمود: این که جز خدا از کسی نترسی
(تحف العقول، ص ۴۶۹)
۱۸. به راستی که بدترین مردم کسی است که یاری‌اش را (از مردم) باز دارد و تنها بخورد و زیر دستش را بزند
(تحف العقول، ص ۴۷۲)
۱۹. بخیل را آسایشی نیست، و حسود را خوشی و لذتی نیست، و زمامدار را وفایی نیست، و دروغگو را مروت و مردانگی نیست
(تحف العقول، ص ۴۷۳)
۲۰. کسی دست کسی را نمی‌بوسد، زیرا بوسیدن دست او مانند نماز خواندن برای اوست
(تحف العقول، ص ۴۷۳)

۲۱. به خداوند خوشبین باش، زیرا هر که به خدا خوشبین باشد، خدا با گمان خوش او همراه است، و هر که به رزق و روزی اندک خشنود باشد، خداوند به کردار اندک او خشنود باشد، و هر که به اندک از روزی حلال خشنود باشد، بارش سبک و خانواده اش در نعمت باشد و خداوند او را به درد دنیا و دوایش بینا سازد و او را از دنیا به سلامت به دار السلام بهشت رساند (تحف العقول، ص ۴۷۲)
۲۲. ایمان چهار رکن است: توکل بر خدا، رضا به قضای خدا، تسلیم به امر خدا، و گذاشتن کار به خدا (تحف العقول، ص ۴۶۹)
۲۳. از امام رضا درباره بهترین بندگان سؤال شد. فرمود: آنان هر گاه نیکی کنند خوشحال شوند، و هر گاه بدی کنند آمرزش خواهند، و هر گاه عطا شوند شکر گزارند، و هر گاه بلا بینند صبر کنند، و هر گاه خشم کنند. درگذرند (تحف العقول، ص ۴۶۹)
۲۴. کسی که فقیر مسلمانی را ملاقات نماید و بر خلاف سلام کردنش بر اغنیا براو سلام کند، در روز قیامت در حالی خدا را ملاقات نماید که بر او خشمگین باشد (عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۵۲)
۲۵. از حضرت امام رضا (ع) درباره خوشی دنیا سؤال شد. فرمود: وسعت منزل و زیادی دوستان (بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۱۵۲)
۲۶. زمانی که حاکمان دروغ بگویند، باران نبارد و چون زمامدار ستم ورزد، دولت، خوار گردد، و اگر زکات اموال داده نشود چهار پایان از بین روند (بحار الانوار، ج ۷۳، ص ۳۷۳)
۲۷. هر کس اندوه و مشکلی را از مؤمنی برطرف نماید، خداوند در روز قیامت اندوه را از قلبش برطرف سازد (اصول کافی، ج ۳، ص ۲۶۸)
۲۸. بعد از انجام واجبات، کاری بهتر از ایجاد خوشحالی برای مؤمن، نزد خداوند بزرگ نیست (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۴۷)
۲۹. بر شما باد به میانه روی در فقر و ثروت، و نیکی کردن چه کم و چه زیاد، زیرا خداوند متعال در روز قیامت یک نصفه خرما را چنان بزرگ نماید که مانند کوه احد باشد (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۴۶)
۳۰. به دیدن یکدیگر روید تا یکدیگر را دوست داشته باشید و دست یکدیگر را بفشارید و به هم خشم نگیرید (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۴۷)
۳۱. بر شما باد راز پوشی در کارهاتان در امور دین و دنیا. روایت شده که "افشاگری کفر است" و روایت شده "کسی که

افشای اسرار می کند با قاتل شریک است " و روایت شده کہ " ہرچہ از دشمن پنهان می داری ، دوست تو ہم بر آن آگاہی نیابد "

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۷)

۳۲. آدمی نمی تواند از گردابہای گرفتاری با پیمان شکنی رهایی یابد ، و از چنگال عقوبت رهایی ندارد کسی کہ با حیلہ بہ ستمگری می پردازد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۹)

۳۳. با سلطان و زمامدار با ترس و احتیاط ہمراہی کن ، و با دوست با تواضع ، و با دشمن با احتیاط ، و با مردم با روی خوش

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۶)

۳۴. ہر کس بہ رزق و روزی کم از خدا راضی باشد ، خداوند از عمل کم او راضی باشد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۶)

۳۵. عقل ، عطیہ و بخششی است از جانب خدا ، و ادب داشتن ، تحمل یک مشقت است ، و ہر کس با زحمت ادب را نگہدارد ، قادر بر آن می شود ، اما ہر کہ بہ زحمت بخواہد عقل را بہ دست آورد جز بر جہل او افزودہ نمی شود

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۲)

۳۶. بہ راستی کسی کہ در پی افزایش رزق و روزی است تا با آن خانوادہ خود را ادارہ کند ، پاداشش از مجاہد در راہ خدا بیشتر است

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۳۹)

۳۷. پنج چیز است کہ در ہر کس نباشد امید چیزی از دنیا و آخرت بہ او نداشته باش : کسی کہ در نہادش اعتماد نبینی ، و کسی کہ در سرشتش کرم نیابی ، و کسی کہ در خلق و خوی اش استواری نبینی ، و کسی کہ در نفسش نجابت نیابی ، (و کسی کہ از خدایش ترسناک نباشد

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۳۸. ہرگز دو گروہ با ہم روبہرو نمی شوند ، مگر این کہ نصرت و پیروزی با گروہی است کہ عفو و بخشش بیشتری داشته باشد

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۳۹. مبادا اعمال نیک و تلاش در عبادت را بہ اتکای دوستی آل محمد (ع) رهاکنید ، و مبادا دوستی آل محمد (ع) و تسلیم برای آنان را بہ اتکای عبادت از دست بدهید ، زیرا ہیچ کدام از این دو بہ تنہایی پذیرفتہ نمی شود

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۷)

۴۰. عبادت پر روزہ داشتن و نماز خواندن نیست ، و همانا عبادت پر اندیشہ کردن در امر خداست

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۴۱. کسی کہ نعمت دارد باید کہ بر عیالش در ہزینہ وسعت بخشد

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۴۲. هر چه زیادی است نیاز به سخن زیادی هم دارد

(تحف العقول ، ص ۴۶۶)

۴۳. کمک تو به ناتوان بهتر از صدقه دادن است

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۴۴. به آن حضرت گفته شد : چگونه صبح کردی ؟ فرمود : با عمر کاسته ، و کردار ثبت شده ، و مرگ بر گردن ما و دوزخ دنبال ما است ، و ندانیم با ما چه شود

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۴۵. سخاوتمند از طعام مردم بخورد تا از طعامش بخورند ، و بخیل از طعام مردم نخورد تا از طعامش نخورند

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۴۶. ما خاندانی باشیم که وعده خود را وام دانیم چنانچه رسول خدا (ص) کرد

(تحف العقول ، ص ۴۷۰)

۴۷. هیچ بنده به حقیقت کمال ایمان نرسد تا سه خصلتش باشد : بینایی در دین ، و اندازه‌داری در معیشت ، و صبر بر بلاها

(تحف العقول ، ص ۴۷۱)

۴۸. به ابی هاشم داود بن قاسم جعفری فرمود : ای داود ما را بر شما به خاطر رسول خدا (ص) حقی است ، و شما را هم بر ما حقی است ، هر که حق ما را شناخت رعایت او باید ، و هر که حق ما را نشناخت حقی ندارد

(تحف العقول ، ص ۴۷۱)

۴۹. با نعمتها خوش همسایه باشید ، که گریز پابند ، و از مردمی دور نشوند که باز آیند

(تحف العقول ، ص ۴۷۲)

۵۰. ابن سکیت به آن حضرت گفت : امروزه حجت بر مردم چیست ؟ در پاسخ فرمود : همان عقل است که به وسیله آن شناخته می‌شود آن که راستگو است از طرف خدا و از او باور می‌کند ، و آن که دروغگو است و او را دروغ می‌شمارد ، ابن سکیت گفت : به خدا این است پاسخ

(تحف العقول ، ص ۴۷۳)

۵۱. هر کس آفریدگار را به آفریده‌هایش تشبیه کند ، مشرک است و هر کس به خداوند چیزی نسبت دهد که خدا خود از آن نهی کرده است کافر است

(وسائل الشیعة ، ج ۱۸ ، ص ۵۵۷)

۵۲. ایمان انجام واجبات و دوری از محرّمات است ، ایمان عقیده به دل و اقرار به زبان و کردار با اعضاء تن است

(تحف العقول ، ص ۴۴۴)

۵۳. ریان از امام رضا علیه السلام پرسید: نظر تان راجع به قرآن چیست؟ امام فرمود: قرآن سخن خداست، فقط از قرآن هدایت بجویید و سراغ چیز دیگر نروید که گمراه می‌شوید

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۱۱۷)

۵۴. امام رضا (ع) در ضمن تجلیل از قرآن و اعجاز آن فرمودند: قرآن ریسمان محکم و بهترین راه به بهشت است، قرآن انسان را از دوزخ نجات می‌دهد، قرآن به مرور زمان کهنه نمی‌شود، سخنی همیشه تازه است زیرا برای زمان خاصی تنظیم نشده است، قرآن راهنمای همه انسانها و حجت بر آنهاست، هیچ اشکال و ایرادی به قرآن راه پیدا نمی‌کند، قرآن از جانب خداوند حکیم فرود آمده است

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۱۴)

۵۵. سلیمان جعفری از امام رضا (ع) پرسید: نظر تان درباره کار کردن برای دولت چیست؟ امام فرمود: ای سلیمان هرگونه همکاری با حکومت (ظالم و غاصب) به منزله کفر به خداست. نگاه کردن به چنین دولتمردانی گناه کبیره است و آدمی را مستحق دوزخ می‌نماید

(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۳۷۴)

۵۶. عبدالسلام هروی می‌گوید: از امام رضا (ع) شنیدم می‌فرمود: خدا رحمت کند کسی را که آرمان ما را زنده کند. گفتم: چگونه این کار را بکند؟ فرمود: آموزشهای ما را یاد بگیرد و به مردم بیاموزد

(وسائل الشیعة، ج ۱۸، ص ۱۰۲)

۵۷. هرکس از خود حساب بکشد سود می‌برد و هرکس از خود غافل شود زیان می‌بیند، و هرکس (از آینده‌اش) بیم داشته باشد به ایمنی دست می‌یابد، و هرکس از حوادث دنیا عبرت بگیرد بینش پیدا می‌کند، و هرکس بینش پیدا کند مسائل را می‌فهمد و هرکس مسائل را بفهمد عالم است

(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۲)

۵۸. عجب درجاتی دارد: یکی این که کردار بد بنده در نظرش خوش جلوه کند و آن را خوب بداند و پندارد کار خوبی کرده. یکی این که بنده‌ای به خدا ایمان آورد و منت بر خدا نهد با این که خدا را به او منت است در این باره

(تحف العقول، ص ۴۶۸)

۵۹. اگر بهشت و جهنمی هم در کار نبود باز لازم بود به خاطر لطف و احسان خداوند مردم مطیع او باشند و نافرمانی نکنند

(بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۱۷۴)

۶۰. خداوند سه چیز را به سه چیز دیگر مربوط کرده است و به طور جداگانه نمی‌پذیرد. نماز را با زکات ذکر کرده است، هرکس نماز بخواند و زکات ندهد نمازش پذیرفته نیست. نیز شکر خود و شکر از والدین را با هم ذکر کرده است. از این رو هرکس از والدین خود قدردانی نکند از خدا قدردانی نکرده است. نیز در قرآن سفارش به تقوا و سفارش به ارحام در کنار هم آمده است. بنابراین اگر کسی به خویشاوندانش رسیدگی و احسان ننماید، با تقوا محسوب نمی‌شود

(عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۵۸)

۶۱. از حرص و حسادت بپرهیز که این دو، امتهای گذشته را نابود کرد، وبخیل نباش که هیچ مؤمن و آزاده‌ای به آفت بخل مبتلا نمی‌شود. بخل مغایر با ایمان است

(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۴۶)

۶۲. احسان و اطعام به مردم، و دادرسی از ستمدیده، و رسیدگی به حاجتمندان از بالاترین صفات پسندیده است
(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۷)

۶۳. با مشروب خوار همنشینی و سلام و علیک نکن
(بحار الانوار، ج ۶۶، ص ۴۹۱)

۶۴. صدقه بده هر چند کم باشد، زیرا هر کار کوچکی که صادقانه برای خدا انجام شود بزرگ است
(وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۸۷)

۶۵. توبه کار به منزله کسی است که گناهی نکرده است
(بحار الانوار، ج ۶، ص ۲۱)

۶۶. بهترین مال آن است که صرف حفظ آبرو شود
(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۲)

۶۷. بهترین تعقل خودشناسی است
(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۲)

۶۸. راستی امامت زمام دین و نظام مسلمین و صلاح دنیا و عزت مؤمنان است، امام بنیاد اسلام نامی (افزون شو) و فرع براننده آن است، بوسیله امام نماز و زکات و روزه و حج و جهاد درست می‌شوند و خراج و صدقات فراوان می‌گردند و حدود و احکام اجراء می‌شوند و مرز و نواحی محفوظ می‌ماند
(تحف العقول، ص ۴۶۲)

۶۹. به خدا خوش گمان باشید، زیرا خدای عزوجل می‌فرماید: من نزد گمان بنده مؤمن خویشم، اگر گمان او خوب است، رفتار من خوب و اگر بد است، رفتار من هم بد باشد
(اصول کافی، ج ۳، ص ۱۱۶)

۷۰. مرد عابد نباشد، جز آن که خویشتن دار باشد، و چون مردی که در بنی اسرائیل خود را به عبادت وامی‌داشت، تا پیش از آن ده سال خاموشی نمی‌گزید، عابد محسوب نمی‌شد
(اصول کافی، ج ۳، ص ۱۷۲)

۷۱. تواضع این است که به مردم دهی آنچه را می‌خواهی به تو دهند
(اصول کافی، ج ۳، ص ۱۸۹)

۷۲. عیسی بن مریم صلوات الله علیه به حواریین گفت: ای بنی اسرائیل! برآنچه از دنیا از دست شما رفت افسوس مخورید، چنانکه اهل دنیا چون به دنیای خود رسند، بر دین از دست داده خود افسوس نخورند
(اصول کافی، ج ۳، ص ۲۰۵)

۷۳. کسی که جز به روزی زیاد قناعت نکند ، جز عمل بسیار بسش نباشد ، و هرکه روزی اندک کفایتش کند ، عمل کند هم کافیش باشد

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۰۷)

۷۴. گاهی ، مردی که سه سال از عمرش باقی مانده صلّه رحم می کند و خدا عمرش را ۳۰ سال قرار می دهد و خدا هرچه خواهد می کند

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۲۱)

۷۵. معمر بن خلاد گوید : به امام رضا (ع) عرض کردم : هرگاه پدر و مادرم مذهب حق را نشناسند دعایشان کنم ؟ فرمود : برای آنها دعا کن و از جانب آنها صدقه بده ، و اگر زنده باشند و مذهب حق را نشناسند با آنها مدارا کن ، زیرا رسول خدا (ص) فرمود : خدا مرا به رحمت فرستاده نه به بی مهری و نافرمانی

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۳۲)

۷۶. هرکس به مؤمنی گشایشی دهد ، خدا روز قیامت دلش را گشایش دهد . .

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۸۶)

۷۷. خدای عزوجل به یکی از پیغمبران وحی فرمود که : هرگاه اطاعت شوم راضی گردم و چون راضی شوم برکت دهم و برکت من بی پایان است ، هرگاه نافرمانی شوم خشم گیرم و چون خشم گیرم لعنت کنم و لعنت من تا هفت پشت برسد

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۳۷۷)

۷۸. هرگاه مردم به گناهان بی سابقه روی آورند به بلاهای بی سابقه گرفتار می شوند

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۳۷۷)

۷۹. مردم از کسی که با صراحت و صادقانه با آنها رفتار کند خوششان نمی آید

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۸۰. عده ای به دنبال ثروت هستند ولی به آن نمی رسند و عده ای به آن رسیده اند ولی قرار نمی گیرند و بیشتر می طلبند

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۹)

۸۱. وقتی آشکارا حرف حق می شنوید خشمگین نشوید

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۷)

۸۲. حریصانه به دنبال قضای حاجت حاجتمندان باشید ، هیچ عملی بعد از واجبات بالاتر از شاد کردن مسلمان نیست

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۷)

۸۳. نادان ، دوستانش را به زحمت می اندازد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۲)

۸۴. مسلمان اگر شاد یا خشمگین شود از مسیر حق منحرف نمی‌شود ، و اگر بر دشمن مسلط شود بیشتر از حقش مطالبہ نمی‌کند

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۲)

۸۵. فقط دو گروه راہ قناعت پیش می‌گیرند : عبادت کنندگانی کہ در پی پاداش آخرتند یا بزرگ منشانی کہ تحمل درخواست از مردمان پست را ندارند

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۸۶. مرگ ، آفت آمال و آرزوهاست ، و لطف و احسان بہ مردم تا ابد برای انسان باقی می‌ماند

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۸۷. عاقل ، احسان بہ مردم را غنیمت می‌شمارد ، و شخص توانا باید فرصت را غنیمت شمارد و الا موقعیت از دست می‌رود

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۸۸. خسیس بودن آبروی انسان را از بین می‌برد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۸۹. قلب انسان حالت خستگی و نشاط دارد ، وقتی در حال نشاط است مسائل را خوب می‌فہمد و وقتی خسته است کند ذہن می‌شود ، بنابراین وقتی نشاط دارد آنرا بہ کار بگیرد و وقتی خسته است آن را بہ حال خود بگذارد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۷)

۹۰. ہر ہدفی را از راہ آن تعقیب کنید . ہرکس اہدافش را از راہ طبیعی تعقیب کند بہ لغزش دچار نمی‌شود و بر فرض کہ بلغزد چارہ جویی برایش ممکن است

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۶)

۹۱. بہترین مال آن است کہ خرج آبرو و حیثیت انسان شود

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۵)

۹۲. خود را با کار مداوم خسته نکنید و برای خود تفریح و تنوع قرار دهید ولی از کاری کہ در آن اسراف باشد یا شما را در اجتماع سبک کند پرهیز کنید

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۶)

۹۳. تواضع و فروتنی مراتبی دارد ، مرتبہ‌ای از آن این است کہ انسان موقعیت خود را بشناسد و بیش از آنچه شایستگی آن را دارد از کسی متوقع نباشد و با مردم بہ گونه‌ای معاشرت و رفتار نماید کہ دوست دارد با او آنگونہ رفتار شود و اگر کسی بہ او بدی نمود در مقابل خوبی کند ، خشم خود را فرو خورد و گذشت پیشہ کند و اہل احسان و نیکی باشد

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۵)

۹۴. باید لطف و احسان قابل اعتنا باشد . نباید چیز کم ارزشی را صدقه دهیم . (در زمانی که عموم مردم تمکن نسبی دارند نباید به خرما دادن بسنده کرد .)

(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۴)

۹۵. کسی که محاسن و امتیازات زیادی داشته باشد مردم از او تعریف می کنند ،و به تعریف خود نیاز پیدا نمی کند
(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۳)

۹۶. هرکس به راهنمایی تو اعتنایی نکرد نگران مباش حوادث روزگار او را ادب خواهد کرد
(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۳)

۹۷. کسی که در پوشش نصیحت به تو از دیگری بدگویی می کند ، به عاقبت بدی گرفتار خواهد شد
(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۵۳)

۹۸. هیچ چیزی زیانبارتر از خودپسندی نیست
(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۸)

۹۹. برنامه آموزش دین داشته باشید در غیر این صورت بادیه نشین و نادان محسوب می شوید
(بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۴۶)

۱۰۰. از فقر اندیشه مکن که خسیس خواهی شد ، و در فکر عمر دراز مباش که باعث حرص به مادیات است .